

Da jeg første gang hørte om festivalen Rock & Rul, var det gennem en ven, der præsenterede et koncept med fokus på tilgængelighed, musik og fællesskab. Jeg afslog dengang – tiden var der ikke. Men i år fik jeg muligheden for at komme med i maskinrummet, og jeg sagde ja. Ikke fordi jeg skulle, men fordi projektet gav mening for mig.

Jeg blev kontaktet af en af arrangørerne, der spurgte, om jeg ville hjælpe med at skabe opmærksomhed omkring festivalen på sociale medier. Det ville jeg gerne. For når et projekt både er inkluderende og relevant, så giver det mening at bruge sin tid og energi på det. Og jeg må sige: Det føles virkelig godt at være med et sted, hvor jeg kan bidrage – og ikke bare være “ham, der skal tages hensyn til”.

Selvom Rock & Rul er en nichefestival med fokus på rock og metal, var publikummet noget af det mest imødekommende, jeg har oplevet. De gav plads, viste hensyn – og vigtigst af alt: det var ikke overhensyn. Jeg har aldrig før set et moshpit med folk i kørestol eller oplevet crowdsurfing, hvor man som spastiker bliver løftet op og båret af fællesskabet. Men her var der plads til alle. Og det kunne mærkes. Festivalen var gennemført i sin tilgang til universelt design. Barområderne var sænket, ramper var tænkt ind, og man kunne se, at tilgængelighed ikke var en eftertanke – det var en grundværdi. Da jeg selv stod bævagt lørdag, nævnte jeg for en kollega, at bardisken var for høj. Få minutter senere var der bygget en platform til mig. “Det duer ikke, at vi har en tilgængelig festival, hvis vores medarbejdere ikke kan stå i baren,” sagde han. Det ramte mig. For det er præcis sådan, man skaber reel inklusion. Når man tænker handicap og festivaler, forestiller mange sig nok dansk top eller radiopop. Men Rock & Rul viser, at man ikke behøver passe ind i en bestemt kategori. Her bliver man ikke gemt væk på et handicappodie i siden. Her er man en del af publikum – på lige vilkår. Jeg har aldrig betalt en fuld billet for at sidde isoleret i et hjørne. Jeg vil ud og mærke stemningen, og så må jeg tage kampene, hvis folk er trælse. På Rock & Rul var der ingen kampe. Kun fællesskab. Tusind tak for en fantastisk første udgave af Rock & Rul for mit vedkommende. Jeg håber, festivalen vender tilbage – for den viser, at vi også kan høre andet end radiopop og dansk top. Og vigtigst af alt: at en festival kan være for alle, når man vil det nok.

Det her er en kæmpe anbefaling: Hvis du vil have en anderledes festivaloplevelse, hvor tilgængelighed og fællesskab går hånd i hånd, så er Rock & Rul stedet.

Rock & Rul er ikke bare en festival. Det er et statement: Når man designer med mennesker i centrum, bliver fællesskabet stærkere, musikken vildere – og alle får lov til at være en del af festen.

